

Борисова С. Є.

Донбаська державна машинобудівна академія

СФЦ ЯК ІНСТРУМЕНТ РЕФОРМУВАННЯ СВІТОВОЇ ФІНАНСОВОЇ СИСТЕМИ В ПІСЛЯКРИЗОВИЙ ПЕРІОД

Резюме

Досліджено теоретичні та практичні аспекти розвитку світового фінансового ринку в аспекті створення та функціонування світових фінансових центрів. Визначено найважливіші елементи існування міжнародного фінансового центру, стадії розвитку та основні канали руху світових фінансових потоків. Доведено, що тенденціями розвитку світових фінансових центрів останніх років є консолідація фінансових центрів, посилення ролі регіональних центрів, розвиток інформаційно-аналітичних і консультаційних функцій.

Ключові слова: світовий фінансовий ринок, світова фінансова система, світовий фінансовий центр, світові фінансові потоки, фінансовий інститут, глобалізація, посткризовий розвиток.

Borisova S. Y.

Donbass State Engineering Academy

GFC AS AN INSTRUMENT REFORMING THE GLOBAL FINANCIAL SYSTEM POST-CRISIS

Summary

The theoretical and practical aspects of the global financial market in terms of the establishment and operation of global financial centers are examined. Identify the critical elements for an international financial center, stage of development and the main channels of movement of global financial flows. Proved that the trends of the world financial centers in recent years are the consolidation of the financial centers, strengthening the role of regional centers, the development of information – analytical and advisory functions.

Key words: global financial markets, the global financial system, the World Financial Center, global financial flows, financial institution, globalization, post-crisis development.

УДК 330.322

Столярчук Я. М.

Бусарева Т. Г.

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

ЧИННИКИ ФОРМУВАННЯ СПРИЯТЛИВОГО ІНВЕСТИЦІЙНОГО КЛІМАТУ

На початку третього тисячоліття однією з ключових форм прояву процесів економічної глобалізації є динамізація та суттєве нарощування обсягів прямого іноземного інвестування. Світовий досвід свідчить про те, що в останні десятиліття міжнародне інвестування перетворилося на вагомий екзогенний джерело фінансування національних економік практично усіх країн світу, оскільки завдяки йому не тільки відбувається підключення народногосподарських комплексів держав до транснаціональних виробничих мереж, але й реалізується міжнародний науково-технологічний обмін та забезпечується нова якість суспільного відтворення на глобальному рівні. Саме тому особливої актуальності на початку XXI століття набувають питання, пов'язані з чинниками, які формують сприятливий національний інвестиційний клімат для міжнародних інвесторів. У статті наведений аналіз соціально-культурних, соціальних, організаційно-правових, політичних, фінансових та економічних чинників створення сприятливого інвестиційного клімату. Особлива увага акцентована на податковому чиннику, який, на думку автора, є ядром та ключовою рушійною силою глобалізаційних процесів стимулювання багатодієвої інвестиційної діяльності суб'єктів міжнародної економічної системи.

Ключові слова: інвестиційний клімат, політичний чинник, соціокультурний чинник, податковий чинник, організаційно-правовий чинник, фактор зрілості ринкового середовища, податкові пільги, іноземний інвестор.

Постановка проблеми. На початку XXI століття інвестиційний глобалізм як вкрай неоднозначний процес розвивається доволі суперечливо, а його переваги та виклики розподіляються вкрай асиметрично як між країнами, так і між регіонами світового господарства. Так, з одного боку, саме інвестиційний глобалізм надає глобальній економіці цілісної структури, а з іншого – обумовлює нарощування нерівномірності у галузево-територіальному розподілі інвестиційного капіталу. На сьогодні передчасно говорити про формування у світовій економіці універсального глобального інвестиційного простору, який для всіх його учасників функціонує за єдиними правилами та нормами. Водночас великої актуальності набува-

ють питання, пов'язані з аналізом чинників, які створюють привабливий інвестиційний клімат, що стимулює залучення міжнародних інвестицій.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. З-поміж наукових праць, в яких досліджуються теоретичні основи іноземного інвестування національних економік, факторів та чинників, які мають вплив на створення сприятливого інвестиційного клімату, трансформацію національних податкових систем в сучасних умовах, слід відзначити роботи таких вітчизняних та зарубіжних вчених, як: Ю. Байрачний, Л. Барбоне, І. Бураковський, І. Благун, Т. Варін, М. Гридчина, О. Гусак, Л. Демиденко, М. Карлін, Ю. Козак, П. Ліндерт, Д. Лук'яненко, З. Луцишин, О. Меще-

рякова, О. Мозговий, А. Поручник, Х. Сала-і-Мартін, С. Стейнмо, Я. Столярчук, В. Чужиков, Р. Фенге та ін. Однак ряд аспектів цієї багатогранної наукової проблеми залишаються недостатньо розкритими та обґрунтованими.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Насамперед ґрунтового дослідження потребує виокремлення чинників, які формують сприятливий інвестиційний клімат та їх детальний аналіз. Важливим є аналіз основного чинника, який є локомотивом стимулювання залучення міжнародних інвестицій.

Мета статті. Головною метою статті є аналіз ефективності чинників, які формують сприятливий інвестиційний клімат, з виокремленням податкового чинника як одного з найважливіших економічних регуляторів національних економік.

Виклад основного матеріалу. Невід'ємними компонентами розбудови конкурентоспроможних, за міжнародними критеріями, моделей національного економічного розвитку є, з одного боку, мобілізація національної ресурсної бази на найбільш передових напрямках інноваційного прогресу, а, з іншого – максимальне використання потенціалу зовнішніх інвестиційних джерел економічного прогресу, здатних суттєво посилити темпи її макроекономічного зростання. Невипадково для окремих країн масштабна та диверсифікована міжнародна інвестиційна діяльність вже давно перетворилася на ефективний механізм високоінтегрованого економічного розвитку на основі відкриття їм доступу до сучасних інновацій та менеджменту, розбудови національних інвестиційних ринків, динамізації розвитку ринків товарів, послуг та факторів виробництва, а також фінансовій підтримці заходів макроекономічної стабілізації та структурної модернізації національних економік. Динаміка та векторна спрямованість економічного розвитку країн та регіонів об'єктивно обумовлені циклічністю відтворювальних процесів, а відтак – консолідується навколо міжнародної інвестиційної діяльності, яка на сучасному етапі світогосподарського

розвитку розглядається в широкому контексті розвитку глобальних репродукційних механізмів міжнародного руху капіталу.

На початку ХХІ століття особливої актуальності набули питання аналізу національного інвестиційного клімату. Треба зазначити, що усі існуючі на сьогодні методи оцінки якості інвестиційного клімату включають в якості невід'ємного компонента оцінку податкових чинників формування позитивного інвестиційного бренду країн, а саме: рівень диференціювання податкових ставок, наявність податкових кредитів, знижок, пільг, преференцій та ін.). Саме тому автором були виокремлені чинники, які мають безпосередній вплив на становлення національного інвестиційного клімату, які наведені у табл. 1.1

Що стосується організаційно-правового чинника формування національного інвестиційного клімату, то у ході трансформації податкової системи, яку викликана інтегративним характером національних податкових систем, що почала проводитися на початку 2010 року провідними країнами світу, здійснюється вдосконалення усіх механізмів оподаткування, і у тому числі його правового регулювання. У законодавчі акти, що визначають порядок обліку, оцінки та оподаткування виняткових прав, як і в правові акти, що є джерелом права інтелектуальної власності, вносяться зміни, метою яких є зближення законодавства країн з міжнародними стандартами, розроблені ЄС.

Взаємозв'язок податків з питаннями економіки не викликає сумнівів, оскільки податки розглядаються як обов'язковий трансферт з метою забезпечення виробництва державних послуг. Саме тому вивчення специфіки податкових надходжень, їх видів та способів формування, впливи податків на господарство та шляхи оптимізації податкової системи є найважливішими завданнями вчених економістів. Крім того, треба зауважити, що одним з чинників конкурентної боротьби за перерозподіл інвестиційних потоків є державне регулювання економіки та ефективна податкова політика, як його складовий елемент, оскільки податки (як не-

Таблиця 1.1

Чинники, які формують національний інвестиційний клімат

Чинник	Характеристика складових чинника
Соціальні та соціокультурні фактори	рівень життя населення, житлово-побутові умови, розвиненість медичного обслуговування, поширеність алкоголізму і наркоманії, рівень злочинності, величина реальної заробітної плати, вплив міграції на інвестиційний процес, відношення населення до вітчизняних і іноземних підприємців, умови роботи для іноземних фахівців, ділові якості і етика місцевих підприємців)
Організаційно-правові	відношення влади до іноземних інвесторів, дотримання законодавства владними органами, рівень оперативності при ухваленні рішень об реєстрації підприємств, доступність інформації, рівень професіоналізму місцевої адміністрації, ефективність діяльності правоохоронних органів, умови переміщення товарів, капіталів і робочої сили
Фінансові	доходи бюджету, а також забезпеченість засобами позабюджетних фондів на душу населення, доступність фінансових ресурсів з федерального і регіонального бюджетів, доступність кредиту в іноземній валюті, рівень банківського відсотка, розвиненість міжбанківської співпраці, кредити банків на 1000 населення, питома вага довгострокових кредитів, частка збиткових підприємств
Політичні фактори	міра довіри населення до регіональної влади, взаємовідношення федерального центру і влади регіону, рівень соціальної стабільності, стан національно-релігійних стосунків)
Фактор зрілості ринкового середовища	розвиненість ринкової інфраструктури, дія приватизації на інвестиційну активність, інфляція і її вплив на інвестиційну діяльність, міра залучення населення в інвестиційний процес, розвиненість конкурентного середовища підприємництва, місткість місцевого ринку збуту, інтенсивність міжгосподарських зв'язків, експортні можливості, присутність іноземного капіталу)
Податкові чинники	надання податкових та преференцій, диференційовані ставки податків, надання податкових кредитів, знижок та пільг
Загальні умови господарювання	екологічна безпека, розвиток галузей матеріального виробництва, об'єми незавершеного будівництва, міра зношеності основних виробничих фондів, розвиток будівельної бази)
Характеристика економічного потенціалу	забезпеченість регіону ресурсами, біокліматичний потенціал, наявність вільних земель для виробничого інвестування, рівень забезпеченості енергоресурсами та трудовими ресурсами, розвиненість науково-технічного потенціалу і інфраструктури)

Джерело: побудовано автором на основі [1, с. 147-151; 2, с. 186-190; 3, с. 242].

прямі, так і прямі) є ціноутворюючим чинником, що означає, що за інших рівних умов національна економіка країни, в якій податковий тягар нижчий, ніж у інших держав, набуває конкурентних переваг.

Використання податку як інструменту соціальної справедливості пов'язано з вченнями видатного вченого-економіста Б. де Жувенель, який відмічає, що «широко цей процес почався приблизно 90 років тому, коли в Англії був прийнятий бюджет Ллойда Джорджа на 1909-1910 рр. Тоді був введений прогресивний податок, і таким чином була залишена ідея про те, що рівність при оподаткуванні має на увазі пропорційність. Як відмічає відомий американський економіст Р. Нісбет, «колись метою оподаткування було просте накопичення грошей, достатніх для забезпечення державних витрат. Тепер воно спрямоване на реконструкцію економічних та соціальних умов. Перерозподіл доходу, власності та інших речей за допомогою податкової системи стало одним з найважливіших завдань» [4, с. 18-20].

Окрім того, податкам належить важливе місце у функціонуванні фінансової сфери, оскільки саме податки є найважливішою формою акумуляції бюджетом фінансових коштів. Без податків не може існувати бюджет; підтримка еластичності податкової системи – неодмінна умова збалансованості державної казни. Суть оподаткування міститься в прямому вилученні державою певної частини суспільного продукту у свою користь для формування бюджету, тобто централізованих фінансових ресурсів держави. Зв'язок бюджету та податків має двосторонній та нерозривний характер, адже податки як основний компонент доходів бюджету забезпечують фінансування усієї фінансової складової держави.

Однак, як свідчить світовий досвід, саме податковий компонент безпосередньо відображає загальний рівень розвитку в культурній, економічній, політичній та інших сферах, водночас має великий вплив на стан політичної, економічної, організаційно-правової та фінансової системи. Ці обставини дозволяють визначити різні сутності податків, що підкреслюють відповідно економічні, політичні, соціальні або інші аспекти, що

проявляються при здійсненні обов'язкових стягувань у формі податку. Саме податковий компонент національного інвестиційного клімату здатен забезпечити соціальний ефект міжнародних інвестиційних процесів та узгодити національні і корпоративні економічні інтереси. Зокрема, значення податків як складової політичного важелю регулювання пов'язаний роллю державної влади, зокрема з проблемою державного суверенітету. Так, французькі вчені-економісти Г. Жест і Ж. Тікс'є підкреслюють, що «влада обкладає податками та політична влада взаємозв'язані. Податок завжди був найважливішим проявом державного суверенітету. Мати владу обкладати податками – означає управляти державою» [5, с. 329-332].

Водночас, французькі вчені-економісти Л. Тротаба та Ж.-М. Котре звертають увагу на те, що податок історично виступав як чинник, який має вплив на формування політичного режиму. Будь-яка концепція податку неминує призводити до певних політичних кроків та розробки певної тактики в політичній сфері. Таким чином, податок безпосередньо впливає на політичний порядок, але він випробовує і зворотню дію політичного середовища, оскільки податкова система не може від неї абстрагуватися.

Саме тому податкова система є одним з найважливіших економічних регуляторів, основою фінансового механізму державного регулювання економіки і саме від кількості податкових платежів залежить добробут громадян, які є платниками податків. Податкова політика, у рамках якої здійснюється податкове регулювання економіки, є однією з найбільших проблем сучасної держави, а її розробка вимагає рішення усе більш складних завдань. Одна з головних причин цього – інтеграція національних економік та всесвітня конкуренція за міжнародні інвестиції.

Ефективність функціонування податкового чинника обумовлена різноманітністю податкових пільг, які, незважаючи на факультативність, займають одне з найважливіших місць в структурі національної податкової системи, тому без їх розгляду визначити податковий тягар неможливо. Найбільш поширені податкові пільги та країни, які використовують ці пільги, наведені у табл. 1.2

Таблиця 1.2

Податкові пільги іноземним інвесторам

Тип податкового компоненту	Основні характеристики	Країни, які найбільше використовують відповідний тип податкової пільги
Основні податкові пільги		
Податкові канікули	Відстрочка від сплати податку протягом декількох років, починаючи з дня одержання першого оголошеного прибутку. Термін надання податкових канікул для міжнародних компаній в різних країнах різний та коливається від 2 до 10 років.	Китай, Індія, Корея, Німеччина, Франція
Податковий кредит або інвестиційна податкова знижка	Зміна строку виконання податкових зобов'язань, при якій платник податку отримує можливість зменшити сплати податку на прибуток з поступовою виплатою суми кредиту та відсотків. Цей вид знижки надається від 1 до 5 років.	США, Іспанія, Латвія, Великобританія, Латвія, Швеція
Зниження корпоративного податку	Цей вид пільг дозволяє інвесторам сплачувати корпоративний податок по зниженим ставкам. Термін надання цієї пільги залежить від країни та галузі інвестування. Найбільш сприятливо цей вид пільги діє на інвесторів з невеликим доходом.	Латвія, Кіпр, Болгарія, Панама
Зниження податкових ставок	Надання зниженої ставки податку для окремих підприємств, поступове зниження ставок податку на додану вартість та податку на прибуток.	Франція, Нігерія, США, Швейцарія, Норвегія, Індія, Іспанія, Португалія
Часткове звільнення від сплати податків	Згідно з цим методом, репатрійовані доходи не оподатковуються.	Канада, Англія, Португалія, Норвегія
Інвестиційні субсидії	Різновид інвестиційних знижок чи податкових кредитів, але їх надання є проблематичним, оскільки становить ризик для бюджету в плані доходних надходжень.	Німеччина, Сінгапур, Чехія, Ірландія

Продовження таблиці 1.2

Прискорена амортизація	Операція, внаслідок якої частина прибутку потрапляє до витрат виробництва і звільняється від оподаткування. Це списання оподаткування означає прискорене списання вартості основних засобів на собівартість виготовленої продукції (або послуг), що призводить до зменшення оподаткованої бази по податку на прибуток.	США, Німеччина, Франція, Канада
Скорочення податку на прибуток	Надання скороченого податкового прибутку деяким компаніям та підприємствам. Для малих підприємств обкладання може здійснюватися за індивідуальною ставкою, рівень якої значно нижче, ніж ставка податку на прибуток підприємств.	Великобританія, Росія, США, Канада
Другорядні податкові пільги		
Пільги на здійснення науково-технічного розвитку	Надання пільг компаніям, які займаються науково-технічними розробками, з метою інвестування в ці галузі.	Канада, Японія, Тайвань, Швеція, Австрія, Австралія, США
Пільги акціонерним компаніям	Зниження податкових ставок для стимулювання інвестицій в акціонерні компанії.	Бельгія, Іспанія, Італія, Японія, Китай
Податкові пільги на навчання персоналу	з оподаткованого прибутку відраховується визначений відсоток суми приросту витрат підприємства на професійне навчання персоналу, підготовку та перепідготовку кадрів.	США, Канада, Швеція, Швейцарія
Стимулювання інвестицій в акції	Така податкова знижка надається для окремих видів інвестицій. Це сприяє посиленню припливу капіталів на виробниче нагромадження.	Великобританія, Японія, США, Росія, Австралія
Щадне оподаткування (в основному для малого бізнесу)	Оподаткування здійснюється за індивідуальною ставкою прибуткового податку на дохід підприємства, яке значно нижче ніж ставка податку на прибуток інших підприємств на території держави.	Франція, Німеччина, Канада, Японія, Китай, Іспанія

Джерело: складено автором на основі [6, с. 15-16; 7, с. 11-13; 8, с. 39-43; 9, с. 26-29]

В таблиці 1.2 автором були розподілені найбільш поширені пільги на дві групи (основні та другорядні) та визначені країни, які більшою мірою ніж інші використовують ті чи інші податкові пільги. Так, зокрема, США використовує зниження податкових ставок, податкові канікули, стимулювання інвестицій в акції та пільги на навчання персоналу. Для країн ЄС характерними є зниження корпоративного податку, пільги на здійснення науково-технічного розвитку, прискорена амортизація та податкові канікули. Нові індустріальні країни використовують щадне оподаткування (в основному для малого бізнесу), пільги на здійснення науково-технічного розвитку, пільги акціонерним компаніям тощо.

Однак важливо зазначити, що в одних і тих же країнах можуть застосовуватися одночасно різні форми податкових пільг. Наприклад, неоподатковуваний мінімум, що означає звільнення від сплати податків мінімальних доходів в розмірі, визначеному законом, надається усім платникам податків незалежно від їх сімейного положення або наявності утриманців. Цей вид податкової пільги передбачається законодавством усіх держав – членів ЄС. Водночас, нові індустріальні країни, Китай та Японія позбавлені цього виду пільг.

Як результат ефективного використання основних та другорядних податкових пільг доцільно навести приклад зростання іноземного інвестування економіки США, яке наведено на рисунку 1.1

Як свідчать дані рисунку 1, протягом 1990-2011 рр. щорічні обсяги залучення ПІІ в американську економіку зросли з 50 до 234 млрд. дол. США, досягнувши на кінець періоду майже 2,6 трлн. дол. акумульованого обсягу прямих іноземних інвестицій. З-поміж механізмів, які забезпечили максимальну лібералізацію залучення іноземних інвестицій в економіку США, виокремлюються, зокрема, активне податкове стимулювання створення спільних підприємств за участі американських компаній в стратегічно важливих галузях економі-

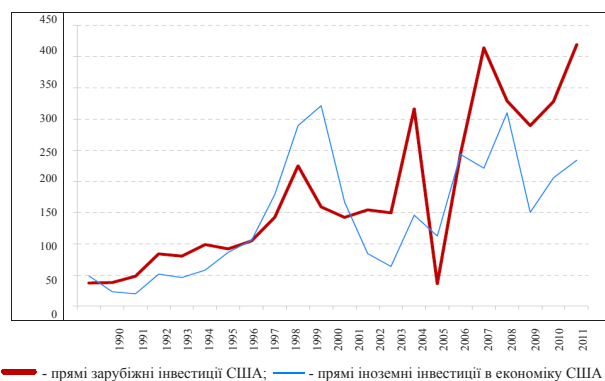

Рис. 1. Динаміка прямого іноземного та зарубіжного інвестування США протягом 1990-2011 рр., млрд. дол. США [10, с. 23-25]

ки; надання іноземним інвесторам рівних з національними компаніями прав щодо сплати податків; відсутність будь-яких обмежень на переведення капіталів та прибутку за кордон та ін.

Висновки з даного дослідження. Резюмуючи вищенаведене, можна стверджувати, що найбільшого прогресу у міжнародних інвестиційних процесах досягли країни зі сприятливим інвестиційним кліматом, ключовим компонентом якого є на сьогодні їх податкові системи, які, з одного боку, максимально стимулюють приплив іноземного капіталу, а з іншого – є важливим інструментом реалізації економічних інтересів держав на світових ринках. Невипадково лише країни з розвинутими національними податковими системами перетворилися на сьогодні на головних суб'єктів міжнародних інвестиційних процесів та отримали практично необмежені можливості щодо диверсифікації джерел зовнішнього фінансування своїх економік, розбудови національних інвестиційних ринків та забезпечення високої ефективності процесів внутрішнього нагромадження капіталу.

Список літератури:

1. Книга С.Ю. Инвестиции как фактор экономического роста : автореф. дис. ... на соиск. учен. степ. к.э.н. : спец. 08.00.01. – М., 2003. – С. 147-151.

2. Государственное регулирование инвестиций / Отв. ред. д.э.н., проф., В.П. Орешин. – М. : Наука, 2000. – С. 186-190.
3. Коропятник А.В. Инвестиционная политика, теоретические основы и мотивационный механизм. – СПб. : Изд-во С.-Петербург. гос. ун-та экономики и финансов, 2003. – 16 с. Кузнецов С.В. Инвестиционный потенциал региона: оценка и механизмы реализации. – СПб. : Б.И., 2003. – 242 с.
4. Лукьянчикова Н.П. Государство: новый вектор инвестиционной политики. – Иркутск : Изд-во Байкал, гос. ун-та экономики и права, 2003. – С. 18-20.
5. Иваницкая И.И. Необходимость анализа состояния инвестиционного климата региона и пути его улучшения. Сборник. – Сыктывкар, 2000. – С. 329-332.
6. Горбатова Л. Влияние налоговой политики на инвестиционную активность // Экономист. – 1996. – № 7. – С. 15-16.
7. Ogley A. The Principles of International Tax: A Multinational Perspective / A. Ogley. – Intl Information Services Inc., 1993. – P. 11-18.
8. Peter H. Lindert. International Economics, Ninth Edition, Richard D. Irvin, Inc. USA. 2009. – P. 39-43.
9. Gordon R.J. Macroeconomics, Fifth edition. Harpen Colins Publisher, 2009, p. 26-29.
10. Foreign Direct Investment in the United States: An Economic Analysis. – CRS Report for Congress. – October 26, 2012. – P. 23-25.

**Столярчук Я. М.
Бусарева Т. Г.**

Киевский национальный экономический университет имени Вадима Гетьмана

ФАКТОРЫ ФОРМИРОВАНИЯ БЛАГОПРИЯТНОГО ИНВЕСТИЦИОННОГО КЛИМАТА

Резюме

В начале третьего тысячелетия одной из ключевых форм проявления процессов экономической глобализации есть динамизация и существенное наращивание объемов прямого иностранного инвестирования. Мировой опыт свидетельствует о том, что в последние десятилетия международное инвестирование превратилось в весомый экзогенный источник финансирования национальных экономик практически всех стран мира, поскольку благодаря ему не только происходит подключение народнохозяйственных комплексов государств к транснациональным производственным сетям, но и реализуется международный научно технологический обмен и обеспечивается новое качество общественного воссоздания на глобальном уровне. Именно поэтому особую актуальность в начале XXI века приобретают вопросы, связанные с факторами, которые формируют благоприятный национальный инвестиционный климат для международных инвесторов. В статье приведен анализ социально-культурных, социальных, организационно-правовых, политических, финансовых и экономических факторов создания благоприятного инвестиционного климата. Особое внимание акцентировано на налоговом факторе, который, по мнению автора, является ядром и ключевой движущей силой глобализационных процессов стимулирования многоцелевой инвестиционной деятельности субъектов международной экономической системы.

Ключевые слова: инвестиционный климат, политический фактор, социокультурный фактор, налоговый фактор, организационно-правовой фактор, фактор зрелости рыночной среды, налоговые льготы, иностранный инвестор.

**Stolyarchuk Y. M.
Busarieva T. G.**

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

FACTORS OF FORMING OF FAVOURABLE INVESTMENT CLIMATE

Summary

At the beginning of the third century one of the key forms of the display of processes of economic globalization is the dinamization and substantial increase of volumes of the direct foreign investment. World experience testifies that in the last decades it grew into a ponderable exogenous sourcing of the national economics of practically entire countries of the world, due not only to the connecting of pertaining of the national economic complexes of the states and the transnational production networks but also the realization of the international technological exchange and new quality of public recreation, that is provided at the global level. The analysis of factors which form the national investment climate is conducted in the article. The special attention is accented on a tax component which is a kernel and key motive force of global processes of the stimulation of global investment activity of subjects of the international economic system. In support of this thesis there is the examples of the USA, that in the last decades had a great extent transformation and perfection of investment climate, and as a result – the increase of the international investment activity.

Key words: investment climate, political factor, social factor, tax factor, legal factor, factor of the maturity of market environment, tax deductions, foreign investor.